

Letna plača 2 gold.
Društveniki dobivajo
list brezplačno.

Delaj, nabiraj, pomnožuj.

Učitelji, dijaki in
nepremožni kmetovalci
plačujejo le po 1 gl.

SLOVENSKA ČEBELA.

Družbeni list za prijatelje čebelarstva
po Kranjskem, Štajarskem, Koroškem in Primorskem.

Obseg: Vabilo k občnemu zboru. — Pohlevne in togotne čebele. — Méd, zdravilo za oči. — Dopis. — Naznanilo.

VABILO

k

obilnemu vdeleževanju šestega občnega zbora

„Slovenskega čebelarskega društva“

v Ljubljani

24. novembra 1881 o $\frac{1}{2}$ 10. dopoldne v sobani katoliške
družbe na Starem trgu hiš. št. 10.

Načrt obravnav:

1. Pozdrav nazočih zborovalcev in začetek zborovanja.
2. Poročilo delovanja čebelarskega društva od zadnjega občnega zbora.
3. Pregled in potrjenje letnih računov.
4. Posvetovanje o daljnem obstanku čebelarskega društva.
5. Volitev novega odbora: predsednika, podpredsednika in treh odbornikov.
6. Volitev častnih udov.
7. Nasveti in predlogi posameznih udov.

Odbor se vljudno priporoča, da bi se udje čebelarskega društva prav v obilnem številu marsikaj odločilnega zborovanja udeleževali.

Pohlevne in togotne čebele.

(Sklep.)

Še očitniše se pa ta naravni značaj razodeva pri raznih rodbinskih plemenih. Naj pohlevniša velja rumena laška čebela; nji naj bližej je kranjska ali siva planinska čebela; dokaj hudobniša je črna nemška čebela; naj hujša pa menda bode, saj kar je med nami bolj znanih, cipriška čebela — pravi satan — sem čul izvrstnega čebelarja Vogel-na reči. Dostavljam, da še pohlevniša, kakor naša siva in rumena laška, je kavkazijska čebela, če se bo pri nas udomačila. Vidil sem jo pred dvema leti v Pragi. V poskušnjo so jo lansko leto nekteri čebelarji po Nemškem iz Petrograda dobili, ne govori se pa do zdaj nič kaj veliko od nje.

Kaj pa, so li marljivše hude ali pohlevne čebele? Navadno pravijo, da so hude čebele bolj pridne; tudi nekteri Nemci zatrdujejo, da nemška čebela več nanosi. Kar mene tiče, moram reči, da v tem nisem posebnega razločka zapazil in tudi mislim, da ga ni in če sem ter tje je, ga uzrokujejo druge okoljšine. Da bila bi nemška čebela marljivša, kakor naša, so misli nekako razdvojene; drugi trdijo da, drugi da ne. Po mojih mislih pride to od tod (tudi nekteri nemški čebelarji so se tako izrazovali), da nemške čebele so navadno močnejše, ker so za rojenje bolj lene; naša čebela se pa preveč izroji in panji so preslabotni in zato zaostajajo v nanašanji medú. Prav soditi bi se le zamoglo, ko bi poskušali enako močne panje v enako ugodnih okoljšinah; razloček bi pa menda jako različen ne bil, saj ne na škodo naši marljivi slovenski čebeli.

Kar rabo in rejo tiče, bo vsak rajši gojil in redil pohlevno čebelo, kakor togotno; ker laglje dela in oskrbljuje, kar v pospeh za dobro in potrebno spozná.

Kar pa se tiče vprašanja, se li dá tukaj pomagati in togotni značaj panja ali čebelnjaka prestvariti, mislimo, da se lahko odgovarja z „da.“ Svoj naravni značaj podedovaje čebele od matice, mlade matice pa od stare matice, svoje matere. Od kod neki drugod? Res, da znajo posebne okoljšine nekaj časa na čebelno naravo uplivati, pa te so minljive in jih je komaj mogoče razpravljati. Gotovo se pa mora značaj panja saj s časoma spremeniti, če se mu stara matica z novo pohlevnega rodu nadomesti. In naj bi se to ne doseglo po prvi, se bode gotovo doseglo po drugi, tretji zameni, ker potem takem pride ves drugi rod v panj.

Méd, zdravilo za oči.

Da je méd zdravilo za razne bolezni, pač že dolgo vemo; da bil bi pa méd zdravilo za očesne bolezni, se še le v novejših časnikih naznanuje. „Oester.-ungar. Bienenzeitung“ poroča po nekem angleškem časniku sledeče:

Neka 58 let stara oseba je po zdravniškem izreku oslepela zaradi mrene na očesu ter bi ji imela biti iz očesa po zdravnikih odstranjena. Naj berž se je pa tega zbala ter bolj po naključji, kakor menda nalašč začela méd za zdravilo rabiti. Skrbno si je dala namreč vsaki dan trikrat obrvi osnažiti ter potem nekaj kapljic frišnega čistega medú v oko kapatí. In glej, čez nekaj časa je mrena zginila in oslepela oseba dobro vidila. — Čudno! Mar ni bila kaka druga bolezen in ne mrena?

Amerikanski čebelarški časnik „Kellaga“ poroča, da méd je izvrstno zdravilo o vnetji očesa. Vlije se namreč nekaj kapljic tekočega medú v toplo vodo male žličice, n. pr. za kavo, se z mešanjem dobro raztopi ter ležeči bolni osebi štirikrat ali petkrat na dan (zadnjič vselej, preden se spat gré) po tri do štiri kapljice v bolno vneto oko. Čez nekaj minut pokoja se izbríše iz obrvi in obraza, kar je iz očesa priteklo, oko pa se ne izbrisuje. Po takem početji vnetje neki v malo dneh zgine.

Dobro, če je le res; poskušnja je pa prav lahka in ne draga.

Dopis.

S Podbrezja konec septembra. „Ljuba čebelica!“ Prosim tudi jaz za nekoliko prostora, da naznam svoj čebelarški začetek; ker se vedno čebelarji oglašajo, kako da se jim godi, naj tudi jaz povem, kako sem začel čebelariti in kako čebelarim. Najprvo naj povem, kako se nam je letos godilo. Prezimovale so nam čebele prav dobro; tudi medú ne preveč povžile. Panji bili so na spomlad zeló čebelni, tedaj smo pričakovali zgodne roje od močnih plemenjakov, pa večidel megleno in deževno vreme in nar več pa oni sneg po veliki noči, vse to nam je toliko živalic vzelo, kakor bi nam bili vsi panji po enkrat rojili. Ko se je vreme na boljše obrnilo, so si čebele vendar opomogle, da smo dobili na praznik Gospodovega vnebohoda dva prva roja izmed 46 plemenjakov. Potem so nam rojile naprej, večidel po dvakrat, štirji pa nam so ostali jalovci. Konec rožnika je pri nas paša minula, tedaj so pozni roji zeló slabi ostali. V ajdovi paši so zaradi neugodnega vremena imeli malo veselja čebelarji in čebele; prav za prav so le tri dni dobro brale. Zaradi tega smo zeló lahke panje imeli; naj težji izmed prvih rojev je tehtal s panjem vred 24 funtov; tedaj ni bilo lahko dobrih plemenjakov dobiti. Vzel sem toraj stare matice proč ter jih z mladimi družčevimi nadomestil. Ker so bili panji večinoma še prelahki, tedaj sem jim dodal od enega do pet funtov medú, ali pa sem po dva vkup združeval. Od 91 panjev v ajdini paši, pustil sem svojih 35 zadosti oskerbljenih panjev. Letos tedaj nam je šel dobiček po vodi, vendar pa veselja do čebelarstva nam ni vničilo. Z zaupanjem da bode prihodnje leto boljše, sem letos vendar še več plemenjakov čez zimo pustil, kakor preteklo leto.

To bi bilo poročilo za tekoče leto. Hočete mar li vediti, kako sem čebelariti začel?

Moj oče so v starem čebelarstvu precej dober izvedenec. Že po svojem očetu so čebelo in čebelnjak podedovali ter tudi še zdaj vedó marsikaj povedati, kako je bilo v starih časih, ko so bili še vsi čebelarji edinih misel, zdaj pa, ko „jajce več vé kakor puta“, ni več tako.

Mene je že kot malega dečka čebelarstvo veselilo. Neprenehoma sem očeta prosil, naj mi kak panjiček napravijo. Kadar sem jih sprosil, sem povsod stikal za čmrlji in nobeni mi niso bili pregloboko v zemlji, da sem jih le dobil, sem jih domú prinesel. Kaj pa da sem potem vedno pri njih stal in marsikako povelje zamudil ter tudi kregan bil. Kadar so bili oče pri čebelnjaku, sem bil prvi trenutek pri njih in naj bolj brez skrbi, ker so mi bili oče zavetnik. Kadar so oče čebele kam v pašo prenesli, sem tudi jaz znosil svoje čmerljeve panje kam v bližnjo ajdo. Ali koliko skrbi sem imel, da bi jih kdo ne najdel ter ne vkradel!

Kadar sem malo odrastel ter šel služiti za pastirja, sem bil še vedno volk na čmrlje, za ktere sem panjiče sam izdeloval. Ko sem bil nekako 16 let star, šem šel za delalca k železnici, ker ravno takrat so delali Rudolfovo železnico po Gorenjskem. Ko prvi teden lepe denarce domú prinesem, so bili oče ravno pri čebelnjaku. Rekli so mi: No, Peter, prvi roj bo tvoj, bodi priden in varčen, potem bova pa vkup čebelarila. Veselja tistega trenutka Vam ne morem popisati. Od prvega roja so se mi čebele množile in množile, da zdaj 35 panjev prezimujem. Dalje ne mislim iti, čebelariti pa hočem s tem umno in pridno, kolikor mi bode mogoče.

(Sklep prih.)

Naznanilo.

Vis. c. kr. ministerstvo kmetijstva je na prošnjo čebelarskega društva in toplo priporočevanje slavnega centralnega odbora c. kr. družbe dovolilo in nakazalo sledečo državno podporo:

- a) za razširjanje novih panjev s premakljivimi satniki 130 gld.;
- b) za poplačanje starega dolgá čebelarskega društva od poprejšnjih let 150 gld.

Izrekamo prav prizrčno zahvalo za izdatno podporo vis. ministerstvu in slavnemu odboru kmet. družbe, ker tako je mogoče, da se čebelarsko društvo še dalje ohrani, sicer bi ne bilo nikakoršnjega upanja za daljno delovanje obstoječega društva. Za osnovo novega menda pa še manj. *)

*) Zarad občnega zbora moramo lista brez priloge poslati.

Vredn.